

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Nc/8/2016
Identifikačné číslo spisu: 3816201001
Dátum vydania rozhodnutia: 08.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3816201001.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobkyne JUDr. L. T., bývajúcej v U., proti žalovanému U. Y. bývajúcemu v U., o zaplatenie 2 860 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 10C/16/2016, o vylúčení sudcov Krajského súdu v Trenčíne z prejednávania a rozhodovania v konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn. 6NcC/30/2016, takto

rozhodol:

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Ľubica Bajzová, JUDr. Stanislava Marková, Mgr. Martina Trnavská, Mgr. Stanislava Miklánková, JUDr. Mária Vrtochová, JUDr. Oľga Lichnerová, JUDr. Alica Beňová, JUDr. Iveta Martináková, Mgr. Zuzana Holúbková, Mgr. Ivan Kubínyi, JUDr. Radoslav Svitana PhD, JUDr. Alena Radičová, JUDr. Eva Vékonyová, JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák, JUDr. Darina Legerská, Mgr. Ivana Šlesarová, JUDr. Mária Prikrylová, JUDr. Iveta Záleská, JUDr. Ivica Čelková, JUDr. Dušan Krč-Šebera, JUDr. Peter Tóth, JUDr. Patrik Príbelský, JUDr. Rastislav Vranka, JUDr. Roman Hargaš, JUDr. Ondrej Samaš, JUDr. František Kováč, JUDr. Beáta Javorková n i e s ú v y l ú č e n í z prejednávania a rozhodovania v konaní vedenom na tomto súde pod sp.zn. 6NcC/30/2016 (spor Okresného súdu Prievidza sp.zn. 10C/16/2016).

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Erika Zajacová, JUDr. Denis Vékony, JUDr. Gabriela Janáková, JUDr. Beáta Čupková, JUDr. Viera Škultétyová, JUDr. Alena Záhumenská, JUDr. Elena Zaťková, JUDr. Juraj Florovič, JUDr. Jozef Janík, JUDr. Milan Straka s ú v y l ú č e n í z prejednávania a rozhodovania v konaní vedenom na tomto súde pod sp.zn. 6NcC/30/2016 (spor Okresného súdu Prievidza sp.zn. 10C/16/2016).

Odôvodnenie

1. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 10C/16/2016 vzniesla žalobkyňa námietku zaujatosti všetkých sudcov tohto súdu a tiež všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne. Uviedla, že je sudkyňou Okresného súdu Trenčín a od roku 2010 sa snaží dosiahnuť zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam: domu súp. č. XXX/X v k.ú. F. C. a pozemkov zapísaných na LV č. XXX, pričom ale jej v tomto úsilí bránia zaujaté sudy. Sudcom Okresného súdu

Prievidza vytykala ich neobjektívny a tendenčný prístup k jej osobe, ktorý sa prejavil vo viacerých súdnych sporoch vedených medzi ňou a žalovanými na tomto súde (išlo o spory vedené pod sp.zn. 17C/66/2010, 9C/154/2011, 12C/18/2015, 17C/30/2015) zamietnutím jej oprávnených nárokov a tým, že v sporoch bola opakovane označovaná za osobu porušujúcu dobré mravy bez toho, aby tieto závery mali oporu v dokazovaní. Rovnako vytykala aj Krajskému súdu v Trenčíne, že ako odvolací súd rozhodoval v týchto sporoch nezákonne, neoprávnene zamietal všetky jej oprávnené nároky a potvrdzoval rozhodnutia Okresného súdu Prievidza, čím len vyvolal vlnu ďalších súdnych sporov, hoci mohol spor medzi stranami rozhodnúť už v konaní vedenom pod sp.zn. 17C/66/2010 zrušením podielového spoluvlastníctva. Navyše v konaní vedenom pod sp.zn. 17Co/113/2015 a sp.zn. 17Co/119/2015 na Krajskom súde v Trenčíne rozhodovala vo veci ako členka senátu T. ktorá však pre zaujatosť bola z rozhodovania veci vylúčená rozhodnutím najvyššieho súdu sp.zn. 7Nc/55/2013 z 29. októbra 2013. Zaujatosť sudcov krajského súdu napokon preukazuje aj absurdné podozrenie týchto sudcov voči jej osobe, že bola autorkou anonymu, na základe ktorého T. neprešla výberovým konaním na tento krajský súd. Z týchto dôvodov žiadala, aby oba sudy boli z konania vylúčené pre konkrétny záujem na výsledku sporu (prehru žalobkyne) a zaujatosť voči nej a aby spor bol prikázaný na rozhodnutie nezávislému a nestrannému súde.

2. Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Eubica Bajzová, JUDr. Stanislava Marková, Mgr. Stanislava Miklánková, JUDr. Mária Vrtochová, JUDr. Oľga Lichnerová, JUDr. Alica Beňová, JUDr. Iveta Martináková, Mgr. Zuzana Holúbková, Mgr. Ivan Kubínyi, JUDr. Radoslav Svitana PhD, JUDr. Alena Radičová, JUDr. Eva Vékonyová, JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák, JUDr. Darina Legerská, Mgr. Ivana Šlesarová, JUDr. Mária Prikrylová, JUDr. Iveta Záleská, JUDr. Ivica Čelková, JUDr. Dušan Krč-Šebera, JUDr. Peter Tóth, JUDr. Patrik Pribelský, JUDr. Rastislav Vranka, JUDr. Roman Hargaš, JUDr. Ondrej Samaš, JUDr. František Kováč, JUDr. Beáta Javorková sa k vznesenej námietke zaujatosti vyjadrili tak, že žalobkyňu poznajú ako kolegyňu, nemajú s ňou však blízky, priateľský vzťah a v prejednávacom konaní sa necítia byť zaujatí.

3. Sudkyňa Mgr. Martina Trnavská k vznesenej námietke zaujatosti uviedla, že sa cíti byť v konaní zaujatá. Žalobkyňu osobne pozná, nemá s ňou osobný blízky vzťah, bola jej kolegyňou na Okresnom súde Trenčín.

4. Sudcovia JUDr. Erika Zajacová, JUDr. Denis Vékony, JUDr. Gabriela Janáková, JUDr. Beáta Čupková, JUDr. Viera Škultétyová, JUDr. Alena Záhumenská, JUDr. Elena Zaťková, JUDr. Juraj Florovič, JUDr. Jozef Janík, JUDr. Milan Straka sa ku vznesenej námietke zaujatosti vyjadrili tak, že k žalobkyňi majú priateľský vzťah, osobne sa poznajú, stretávajú sa aj mimo pracovných aktivít a preto sa cítia byť zaujatí. Poukázali tiež na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. júna 2016 sp.zn. 1 Nc 6/2016 a z 13. septembra 2016 sp.zn. 1 Nc 8/2016, ktorými boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania iného sporu tej istej žalobkyne.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trenčíne (§ 54 ods. 1 Civilného sporového poriadku ďalej len „CSP“) posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti o nezaujatosti sudcov krajského súdu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu.

6. V zmysle § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

7. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednávaniu sporu, k nezaujatému prístupu k stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní; zámerom je tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to: a/ k sporu, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia sporu alebo konania, b/ k

stranám sporu, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, c/ k zástupcom strán sporu, ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod b/, alebo d/ k osobám zúčastneným na konaní.

8. Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávánemu sporu alebo taký jeho osobný vzťah k stranám sporu, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, ktorý by pri všetkej možnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na spor a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

9. Súčasťou práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane Ľudských práv a základných slobôd) je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Ústavná úprava práva na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky) zároveň na druhej strane zaručuje aj právo na to, aby právna vec strany sporu nebola odňatá zákonnému sudcovi, ktorý bol určený podľa zákonných pravidiel príslušnosti súdov (čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky). V zásade teda platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu a tento tzv. zákonný sudca by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a zo zákonom predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z ďalšieho rozhodovania. Zámer, ktorý tu umožňuje prelomiť ústavnú zásadu nezmeniteľnosti zákonného sudcu, spočíva v zameraní hroziaceho rizika, že by v spore mohol rozhodovať zaujatý a nie nestranný sudca. Nestrannosť sa spravidla chápe ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníckosti (nadŕžania určitej procesnej strane).

10. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania buď na základe oznámenia sudcu (§ 50 CSP) alebo na návrh strany (§ 52 CSP). Obsahom práva na prerokovanie sporu pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prerokovania a rozhodovania sporu pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prerokovanie sporu nestranným súdom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia sporu pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03).

11. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku). Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom. Významné z tohto hľadiska je, čo si sudca myslel pro foro interno. Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti, až kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúce nie je však (subjektívne) stanovisko sudcu, alebo presvedčenie subjektu uplatňujúceho námietku zaujatosti, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, či subjektu (spravidla strany sporu) uplatňujúceho námietku zaujatosti, ale podľa objektívnych symptómov. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania nezaujatosti [porovnaj tézu, že spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná („Justice must not only be done, it must also be seen to be done“)]. Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (Delcourt proti Belgicku). Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávanej veci a k stranám sporu, resp. aj k ich zástupcom. Posúdenie nestrannosti sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti, resp. nezaujatosti zákonného sudcu je to, či obava je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok

neustrannosti súdu (Pullar proti Spojenému kráľovstvu), teda či je tu relevantná obava z nedostatku nezaujatosti. Relevantnou je len taká obava z nedostatku neustrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu neustrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na neustrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu neustranného.

12. Existencia oprávnených pochybností závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú preukázateľne skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybností o neustrannosti sudcu (pozri tiež Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca je neustranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietať zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce; určujúce je to, či sa môže táto obava považovať objektívne za oprávnenú.

13. Z uvedenej judikatúry EŠLP a Ústavného súdu Slovenskej republiky možno vyvodit', že subjektívne hľadisko sudcovskej neustrannosti sa musí podriaďiť prísnejšiemu kritériu objektívnej neustrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa neustrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu disponuje. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k sporu, stranám sporu alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a neustranne (porovnaj napr. I. ÚS 332/08).

14. O neustrannosť musí dbať predovšetkým sudca sám. Pri výkone súdnictva má zachovať vecný prístup za každých okolností. Svojim správaním má dbať na to, aby jeho neustrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. Musí mať dostatok schopnosti ovládať svoje konanie aj sféru svojich vnútorných pocitov. Súčasťou vecného prístupu sudcu k prejednávanému sporu a k stranám sporu je napr. aj schopnosť sudcu vyrovnáť sa vnútorne s prípadnými námietkami strán v priebehu i mimo konania, ako aj s eventuálnou kritikou jeho konania, ktorá môže mať rozmanitú podobu (porovnaj R 47/1998). Pokiaľ by sudca (mimo iného) takúto schopnosť nemal, spochybňovalo by to jeho spôsobilosť vykonávať funkciu sudcu. Treba pripomenúť, že nezávislosť s neustrannosťou a odbornosťou (kvalifikáciou) sudcu sú podmienkami kvalitného rozhodovania a jeho predvídateľnosti a sledujú tak význam riadneho naplnenia (poskytovania) spravodlivosti.

15. V danom prípade je námietka zaujatosti sudcov Krajského súdu v Trenčíne odôvodňovaná tým, že žalobkyňa je sudkyňou Okresného súdu Trenčín a márne sa snaží dosiahnuť zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, kde je podielovou spoluvlastníčkou. V jej úsilí jej systematicky bránia zaujaté súd, a to Krajský súd v Trenčíne a Okresný súd Prievidza. Namietala nesprávnosť rozhodovania týchto súdov a sudcov, riadne zisťovanie skutkového stavu v prejednávaných sporoch a nesprávne právne posudzovanie či v merite veci ako aj trovách konania, čo svedčí o cieľnom a organizovanom komplete voči jej osobe so zámerom jej neúspechu aj v tomto spore.

16. Vychádzajúc z uvedených zásad Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nemožno prisvedčiť dôvodom námietky zaujatosti uplatnenej žalobkyňou voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trenčíne. Z obsahu spisu totiž nevyplýva, že by všetci sudcovia Krajského súdu v Trenčíne javili známky zaujatosti voči žalobkyni, a to z hľadiska ako subjektívnej neustrannosti, tak ani z hľadiska objektívneho aspektu neustrannosti sudcu. Pokiaľ žalobkyňa namietala nesprávnosť právneho posúdenia sporu, má k dispozícii systém riadnych a mimoriadnych účinných opravných prostriedkov, ktorých uplatnením môže dosiahnuť v tomto smere nápravu, ak bude potrebná. Samotný subjektívny názor žalobkyne, že u všetkých sudcov sú dané okolnosti vylučujúce ich z prejednávania a rozhodovania sporu, nemôže bez ďalšieho zakladať dôvod pre legitímne obavy z ich neustranného a nezaujatého rozhodovania. Obava (pocit) z neustrannosti, nestačí na založenie dôvodných pochybností o nedostatku nezaujatosti vzhľadom na právne (ústavné i zákonné) garancie nezávislosti sudcov a zákonné povinnosti

sudcov konať vo veci bez predsudkov, nezávisle a nestrane.

17. Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Erika Zajacová, JUDr. Denis Vékony, JUDr. Gabriela Janáková, JUDr. Beáta Čupková, JUDr. Viera Škultétyová, JUDr. Alena Záhumenská, JUDr. Elena Zaťková, JUDr. Juraj Florovič, JUDr. Jozef Janík, JUDr. Milan Straka, ktorí sa vyjadrili tak, že sa cítia byť zaujatí vzhľadom na priateľský vzťah so žalobkyňou, teda že majú vzťah osobný, bližší než pracovný, už boli vylúčení z dôvodu zaujatosti voči žalobkyni rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. júna 2016 sp.zn. 1 Nc 6/2016, z 13. septembra 2016 sp.zn. 1 Nc 8/2016 a z 29. októbra 2013 sp.zn. 7 Nc 55/2013 (v prípade sudkyne JUDr. Gabriely Janákovvej) v iných sporoch vedených na Krajskom súde v Trenčíne (sp.zn. 6Co 187/2016, 19Co 319/2016, 17Co 396/2013) a dôvody zaujatosti naďalej trvajú, nadriadený súd vyslovil, že títo sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania v konaní vedenom na tomto súde pod sp.zn. 6NcC/30/2016.

18. V prípade ostatných sudcov, ktorí k vznesenej námietke zaujatosti sa vyjadrili tak, že síce žalobkyňu poznajú z bývalého pracoviska ako kolegyňu, avšak s ňou bližší vzťah nemajú a necítia sa byť zaujatí, nadriadený súd ich nevyhlásil z prejednávania a rozhodovania v tomto konaní; z námietky žalobkyne a ani z ďalšieho obsahu spisu neboli zistené žiadne okolnosti relevantné z hľadiska § 49 ods. 1 CSP, ktoré by boli objektívne spôsobilé spochybníť nezaujatosť sudcov.

19. Sudkyňa Krajského súdu v Trenčíne Mgr. Martina Trnavská v písomnom oznámení uviedla, že sa cíti byť zaujatá, žalobkyňu osobne pozná, nemá s ňou osobný blízky vzťah, bola jej kolegyňou na Okresnom súde Trenčín.

20. V tejto súvislosti treba uviesť, že samotná skutočnosť, že sudca sa zo svojho osobného pohľadu domnieva, že v jeho prípade by mohli vzniknúť pochybnosti o jeho nezaujatosti, bez ďalšieho nezakladá dôvod pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania sporu, a to najmä nie vtedy, ak okolnosti, z ktorých sudca subjektívne vyvodzuje možnosť vzniku pochybností o jeho nezaujatosti, nie sú ničím objektivizované alebo ak objektívne nemôžu viesť k legitímnym pochybnostiam o jeho nezaujatosti (k tomu porovnaj aj R 31/2014).

21. Najvyšší súd už opakovane vyslovil názor, že vzájomné vzťahy medzi sudcami sú založené na profesionalite a kolegiálnosti. Ak kvalitatívne znaky ich vzťahov neprekročia hranicu profesionálnosti a kolegiálnosti, nemožno mať bez ďalšieho pochybnosti o nezaujatosti sudcu. Až v prípade, že by vzájomný vzťah sudcov prerástol cez rýdzo profesionálny rámec výkonu funkcie sudcu a nadobudol charakter bližšieho osobného vzťahu, išlo by o dôvod vylučujúci sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu (viď napríklad rozhodnutia sp.zn. 1 Nc 40/2014, 2 Nc 8/2015, 3 Nc 4/2016, 4 Nc 6/2015, 5 Nc 1/2015, 7 Nc 53/2013, 8 Nc 39/2014).

22. Aj ústavný súd zastáva názor, podľa ktorého (len) kolegiálne vzťahy medzi sudcami nemôžu byť dôvodom na spochybnenie ich nestrannosti a na ich vylúčenie z prerokovania sporu (viď napríklad IV. ÚS 345/09, IV. ÚS 124/2010, I. ÚS 352/2010).

23. Keďže nebol zistený žiaden dôvod, z ktorého by vyplynulo, že možno pochybovať o nezaujatosti sudkyne Krajského súdu v Trenčíne Mgr. Martiny Trnavskej v tomto konaní (§ 49 ods. 1 CSP), Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že túto sudkyňu nevyhlásil z prejednávania a rozhodovania v tomto konaní.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.